

Tiende dag

De Ware Godsvrucht: 90-95

Kritisch staan tegenover Mariadevoties.

Na de vijf hierboven genoemde waarheden te hebben verkondigd, waarschuwt de heilige Louis voor valse, onwaarachtige devoties, die gemakkelijk voor waar worden aangezien: “de duivel probeert zielen in het verderf te storten door de toewijding aan de heilige Maagd Maria te vervalsen”.

De heilige Louis wil ons eerst de onechte devoties aan Maria leren, zodat we die kunnen onderscheiden van de ware devoties. En vervolgens wil hij ons de echte devoties leren, zodat we ons die eigen kunnen maken én zodat we weten welke toewijding aan de heilige Maagd, het meest volmaakt, het meest aangenaam is voor Haar, God de grootste glorie verschaft en onszelf het meest heiligt.

De heilige Louis onderscheidt zeven valse Mariadevoties en Mariavereerders:

1. de **criticasters**; 2. de **angstvalligen**, 3. de **oppervlakkingen**; 4. de **arroganten**; 5. de **wispelturigen**; 6. de **schijnheiligen**; 7. de **baatzuchtigen** (WG: 91)

Vandaag bespreken we de eerst twee.

1. **De ‘criticasters’** zijn over het algemeen trots op hun geleerdheid. Ze hebben wel enige verering voor de heilige Maagd, maar ze leveren vervolgens kritiek op bijna alle praktijken van verering die eenvoudige mensen op eenvoudige en onberispelijke wijze aan Haar opdragen. Alle wonderen en verhalen van betrouwbare schrijvers en uit betrouwbare bron, die getuigen van de barmhartigheid en de macht van de Heilige Maagd, trekken ze in twijfel. Wanneer men hen wijst op de prachtige lofprijzingen tot de heilige Maagd van de heilige Vaders, dan antwoorden ze: ‘dat is alleen maar retoriek’ of ze leggen deze lofprijzingen verkeerd uit. Dit soort valse toegewijden is erg gevaarlijk. Ze doen ernstig onrecht aan de toewijding aan de Maagd Maria. (WG: 93)
2. **De angstvalligen** zijn bang dat ze de Zoon onteren door de moeder te vereren. Ze kunnen het nauwelijks verdragen, wanneer voor een altaar van de Heilige Maagd meer mensen neerknielen dan voor het Heilig Sacrament. Alsof dit onverenigbaar is, alsof het gebed tot de heilige Maagd niet evengoed een gebed is tot Jezus Christus door haar. Dat er een zekere kern van waarheid in deze woorden is, moet ons behoedzaam maken voor de sluwe duivelse listigheid die de toewijding tot de Maagd Maria wil verhinderen. Het is een subtiele truc van de boze, verborgen onder het voorwendsel van een groter goed. Want hoe meer we de allerheiligste Maagd vereren, des te meer vereren we Jezus Christus. We eren Haar alleen maar om Jezus Christus beter te eren; we gaan alleen tot haar, zoals men zich op weg begeeft om bij het einddoel aan te komen: en dat is Jezus Christus. (WG: 94) De heilige Kerk volgt het voorbeeld van de heilige Geest: het Weesgegroet zegent eerst de heilige Maagd en dan Jezus Christus, “Gezegend zijt gij onder de vrouwen en gezegend is Jezus, de vrucht van uw schoot”. Niet omdat Maria meer of belangrijker is dan Jezus of zelfs gelijk aan Hem. Maar wel omdat men, om Jezus Christus volmaakter te zegenen, eerst Maria dient te zegenen. (WG: 95)

Oefeningen ter voorbereiding

In de afgelopen tien dagen heeft de heilig Louis ons begeleid om ons te bevrijden van de geest van de wereld. Nu nodigt de heilige Louis ons uit om **onzelf te leren kennen**, onze zwaktes, onze fouten, onze kleinheid en onze ellende, om te komen tot een waarachtig **berouw van onze eigen zonden en tot de erkenning van de noodzaak om geholpen te worden**.

- 1) **Plaats jezelf in de aanwezigheid van God.**
- 2) **Vraag om de genade** een grote kennis van jezelf te hebben; "Dit ben ik Heer".
- 3) **Lezen. We hebben een onsterfelijke ziel om te redden** (uit: de heilige Alfonsus de'Liguori, *Way of health*).

Onze eeuwige verlossing is het allerbelangrijkste: de weg naar eeuwige gelukzaligheid in plaats van eeuwig verderf. Ons aardse bestaan eindigt in de eeuwigheid dat wil zeggen, een eeuwigheid van vreugde of een eeuwigheid van kwellingen: voor altijd gelukkig of voor altijd ongelukkig. Oh mijn God, wat zal er van mij worden? Zal ik worden gered of zal ik worden veroordeeld? En als er een kans bestaat dat ik verdwaal, waarom besluit ik dan niet om een leven te omarmen, dat mij het eeuwige gelukzalige leven verzekert?

"En dan? En dan? Oh als we allemaal toch eens de dood in ogeschouw zouden nemen, als alles achter ons wordt gelaten en we rekenschap moeten geven van ons aardse leven, gelukkige of ongelukkige eeuwigheid, ieder op zijn of haar beurt!

Ik besef, mijn God, dat **ik ben vergeten dat mijn ziel onsterfelijk is**, en dat ik daarmee het belangrijkste in het leven nalaat, in ruil voor kleinigheden. Ik heb er spijt van dat ik U de rug toegekeerd heb en vandaag besluit ik mij volledig aan U over te geven. Wat verwacht ik? Zoudt U me in de steek laten zodat de dood me ellendig en ondankbaar aantreft volgens hoe ik tot nu toe heb geleefd? Nee, mijn God, ik wil U niet meer beledigen, ik wil U beminnen, ik hou van U, mijn God. Maria, mijn hoop, help mij!

Litanie van de Heilige Geest, p. 83